

Jóhír mondó

„Elég néked az én
kegyelmem,
mert az én erőm erőtlenség
által ér célhoz.”

(2 Kor 12, 9)

XVII. évfolyam 3. szám 2012. május

**Isten veletek cimborák!
Ballagás 2012**

Húsvétra készülődve

Thaiföld

Színház az egész világ...még a BEG is!

Ballagás 2012

Idén valahogy más szemmel néztem a ballagó diákokat. Lehet, azért, mert sok ismerősömet, barátomat láttam a vonuló osztályokban, vagy talán, mert most vált világossá előttem, hogy nekem sincs már sok hátra a gimnáziumi évekből, hiszen ballagató osztályba járok. Érzelmekkel vegyes nap volt ez mindannyiunk számára, hiszen elérkezett valaminek a vége, ugyanakkor a kezdete is valami egészen másnak. Ez már a reggeli órákban érezhető volt. Ahogy végignéztem a pakoló, termeket díszítő társaim arcán, nagyon sok mindent leolvastam róluk: izgatottságot, örömet, néhol büszkeséget - főleg azokon, akiknek hozzátartozója ballagott idén. De szomorúságot is, egy-két elejtett könnyecppet is felfedeztem. Hiába, sok együtt eltöltött idő, a barátságok... Reggel 8-kor kezdtük el díszíteni a termeket, folyosókat, templomot, ki több, ki kevesebb lelkesedéssel, elgondolkozva azokon a közös emlékeken, amelyek az együtt töltött évek alatt születtek. Három negyed 9-kor már megérkeztek a boldog szülők, rokonok, akik alig várták, hogy láthassák gyermeküket végigvonulni az iskolán, miközben ők versenyeznek a többi hozzátartozóval megtalálni a tökéletes helyet a fényképezéshez/videózáshoz. Egy órával később becsengettek az utolsó osztályfőnöki órára. A hallottak alapján sokan sokféleképpen élték át. Mikor elhangzott az utolsó kicsengő, az osztályok végigvonultak az iskola épületén, majd át a templomba, ahol felállva vártuk őket. Az orgonaszó végeztével elkezdődött az áhítat. A lelkészről arról beszélt, hogy az életünket úgy kell élnünk, hogy visszatekintve az elmúlt éveinkre boldogok lehessünk, és ezt nem a tárgyak, vagyon, rang határozza meg, hanem az emlékek, és a hit. Kovács Nikolett

és Bogdány Tamás előadásában meghallgattunk egy részletet Szeitz Kriszta - Mondj igent című dalából, a prédikáció gondolatmenetét folytatva. Fellépett iskolánk vegyes kara is, melyhez csatlakoztak a végzősök is, hogy utoljára még együtt énekeljenek. Búcsúzott a ballagó diákoktól Vrbovszki Eszter 12.D osztályos tanuló, akinek a beszéde úgy vélem még azokat is meghatotta, akik úgy érezték, hogy kibírják sírás nélkül. Eszter beszédére válaszként Kovács Pál Máté mondta el búcsúzását igen leleményes, interaktív módon. Beszélt az együtt töltött időkről, élményeiről, a büfé előtti sorban állásról, barátairól. Végül igazgató úr beszélt arról, hogy különlegesen jó évfolyam távozik az iskola falai közül. Igazából úgy vélem, hogy az itt felmerült témák örök érvényűek. Minden évben hasonló, csaknem ugyanolyan dolgok foglalkoztatják a ballagókat: érettségi, felvételi, az utolsó nyár, mi lesz velem?, milyen lesz az életem?, boldog leszek?.

Hatalmas kérdések és gondolatok, amiket csak maga

az élet tud megválaszolni mindannyiunk számára, magunknak kell megtapasztalnunk, átélnünk. Gyökerek és szárnyak. Ezekre van szüksége az embernek, ahhoz hogy boldoguljon. Az iskolai éveink megadták mindkettőt, szüleink támogatása sokat segít majd az életben. Körbenézve a templomban a szülők arcán a következő gondolatot láttam: Felneveltük a gyereket, most már mehet az életbe, tud vigyázni magára, de ha kell, én ott leszek mögötte. A zászló átadásával véget ért az áhítat. Boldog és szomorú, édes, de mégis keserű nyomokat hagyva mindenki benn. Kedves ballagók, ha olvassátok ezt, tudjátok, hogy az iskola visszavár titeket egy-egy beszélgetésre, élménybeszámolóra, és ha úgy tartja kedvetek gyertek el a jövő évi ballagásra is! Sok boldogságot, és sikeres érettségit kívánok nektek!

BJELIK BLANKA

Tanulmányi kirándulás Stanborough School-ba

2012. május 2-án reggel összeállt a kis csapat. Tizennyolcan indultunk el, hogy tizenegy felejthetetlen napot töltsünk el az angliai Watford városában található Stanborough School-ban.

Ez az iskola egy egyházi iskola az Adventista Egyház a fenntartója. Az intézménynek körülbelül 120 tanulója van és kollégiumában csupán 25 tanuló lakik. Az iskola vezetése ezért úgy döntött, hogy a fennmaradó kollégiumi helyeket vendégcsoportokkal, angolul tanuló és az angol történelmet és kultúrát megismerni vágyó nemzetközi csoportokkal tölti fel. Az iskolának néhány hónapja új vezetője van a jamaicai származású Lorraine Dixon, aki nagyon fontosnak tartja ezeket a kapcsolatokat. Mivel a Stanborough School is egyházi iskola, itt is volt áhítat, minden reggel első órában, és minden óra előtt elhangzott egy-egy rövid imádság. Nagyon érdekes volt számomra a tanári áhítat, amelyet minden reggel a tanítás megkezdése előtt tartot-

tak a tanári szobában, és amelyre minket, kísérő tanárokat is meghívtak. Egy-egy ilyen alkalommal egy tanár hirdette Isten igéjét, együtt énekeltek imádkoztak a pedagógusok. A vendégcsoportok mellé az iskola egy kísérőt is biztosít, a miénk az indiai származású Jason Poddar volt, akinek a szülei az iskolában tanítanak, ő maga pedig a Worcester-i Egyetem mesterképzésén tanul edző szakon. Tanulóink már a megérkezés estjén egy tesztet írtak, amely alapján beosztották őket a Stanborough School osztályaiba, így hárman-hárman tanulhattak együtt az egyenruhás angol diákokkal. A magyar diákok így megismerkedhettek az angol oktatási rendszerrel, közben egy-egy tantárgy szaknyelvébe is belekóstolhattak. Volt természettudomány, matematika, testnevelés, informatika óra, és volt olvasás óra, ahol

egy tanítási órán keresztül a tanulóknak könyvet kellett olvasnia.

A tanuláson kívül persze voltak kirándulások. Ellátogattunk Londonban a Kensington palotába és a Science Museum-ba, ahol többek között informatikai-történeli, űrhajózási, orvostudományi kiállítás

volt látható. Az épület legfelső részén pedig kipróbálható fizikai kísérleteket végezhetünk, megismerkedhettünk a megújuló energiaforrások természetével. Persze nem maradhattak el London nevezetességei sem, a Buckingham Palota, a Westminster Abbey, A Parlament a Big Ben-nel, egy kis hajókázás a Temzén, Tower és a

Tower Bridge. Voltunk a híres bevásárló utcán, az Oxford Street-en és egy 4 szintes áruházban ahol csak M&M's cukorkákat és hozzá tartozó holmikat lehetett kapni. Ellátogattunk Warwick-ba, ahol a középkori Angliát ismerhettük meg, lovagi tornákkal, fegyverekkel, és kínzókamrákkal együtt. Voltunk a világ tudományának egyik központjában Cambridge-ben, ahol a több száz éves egyetemek falaiból is árad a tudomány.

Milyen is volt Anglia?

Csodálatos, elbűvölő volt rendezett parkjaival, az apró, téglaburkolatú házaival, a végtelen zöld legegőkkel és a sárgában pompázó virágzó repcetábláival. Mégis, amikor a repülőgép kerekei Budapest földjére dobbantak, velük együtt az én szívem is megdobbant, és a Szózat szavai jutottak eszembe: „A nagy világon e kívül; Nincsen számodra hely”
Jövőre lesz-e kirándulás? Nos, kedves diákok ez csak rajtatok és szüleiteken múlik. Ha Te is szeretnél jönni, keress meg, és elmondok a részleteket.

KÖVESKÚTI PÉTER

Thaiföldön jártunk

„Manapság magyarok százezrei találkoznak évszám a tengerrel, utaznak távoli tájakra és mozognak a hálózatok világában.

Ugyanakkor továbbra is nagy számban élnek olyanok, akiknek korlátozott elképzeléseik vannak a térről, sőt még zártabb, még beszűkültebb világra vágyódnak.”

(Tillmann, J.A.: A tenger távlata. 2000 2012. január-februári száma, 115. oldal)

Ha a Jótündér elém állna és megkérdezné, vajon hová repítsen iziben, azt kérném, hogy Thaiföldre. Minden egy 8 évvel ezelőtti szeptemberi reggelen kezdődött, amikor iskolánk ajtaján belépett az a fekete hajú, mosolygós ázsiai lány, aki egy tanéven keresztül az akkori osztályom tanulója lett. A tanév végére már sokkal többet tudtunk hazájáról, Thaiföldről, és ő is megismerkedett a magyar nyelvvel és kultúrával. Olyannyira, hogy az évszázad istentisztelet után József Attila Mama című versével búcsúzott tőlünk magyarul. Panka – mert ez lett a magyar beceneve – az előző Jóhírmondó számban bemutatott AFS (American Field Service) nemzetközi cserediák szervezet jóvoltából érkezett hazánkba, és az itt töltött tanév után hazautazott befejezni otthoni középiskolai tanulmányait.

A történet itt be is fejeződhetett volna, ám hogy ez mégsem így történt, abban nagy szerepe volt a Pankát fogadó békéscsabai Zahorán családnak. Ők tartották a kapcsolatot a később orvosi egyetemre beiratkozó thai lánnyal és családjával, illetve valamikori középiskolai tanáraival. Ők voltak azok, akik a tavalyi évben megszervezték, hogy a két – thai és magyar – iskola egy-egy kiállításon bemutassa egymás diákjainak művészeti alkotásait, majd mindezt a thai tanári delegáció békéscsabai látogatása követte októberben. Itt hangzott el a meghívás Thaiföldre, melynek eleget téve iskolánk tanárainak 5 fős csoportja február 14-én útnak eredt felfedezni ezt a távoli országot.

Thai tájak

Utunk során széltében-hosszában bejártuk Thaiföld középső részét a nyugati Myanmar (Burma) határvidékétől az ország legkeletibb, Laosznál végződő csücskéig. Partneriskolánk az Iszán névre hallgatató tájegység Amnatcharoen városában található, a fővárostól félnapos autózásnyira keletre. Megérkezésünktől kezdődően az iskola kisbusza szinte második otthonunk lett, hiszen a kilométerek ezres nagyságrendben fogytak a kerekei alatt. A rizsföldek által felszabdalt sík vidék jellegében nagyon hasonlít a mi alföldi tájegységünkhöz. Egy hétféle kirándulás alkalmával elvittek bennünket a körülbelül Tisza méretű Mekong folyó völgyébe. A szabályozatlan meder láttán elképzelhetjük, milyenek is lehetettek folyóink 200 évvel ezelőtt. Kinn tartózkodásunk félidejében, utunk legnyugatibb pontján eljutottunk a Sziámi-öböl tengermosta partvidékére, ahol két teljes napig élvezhettük az utazási prospektusok címlapjára kíváncsozó látványt. Végül a fővárosban, Bangkokban töltöttük az utolsó öt napot.

Iskolák

Utazásunk egyik fő célja az volt, hogy megismerkedjünk a thai oktatási rendszerrel. Az ország különböző pontjain található hét iskola meglátogatása után sikerült bepillantást nyernünk az ottani középiskolai hétköznapiakba. A legszembeütőbb különbség kétségkívül az oktatási intézmények méretében volt megfigyelhető. Az általunk felkeresett legkisebb intézménybe 2500 diák, a legnagyobbba több mint 4000 diák jár. Az épületek pavilonszerűek, állandóan nyitva tartott ablakkal, hogy a trópusi klímában járja őket a le-

vegő. Fűtőtestet hiába is keresnénk, hiszen ezen a vidéken az emberek a levegő hűtésével, nem pedig a fűtéssel vannak elfoglalva. Az egyik legemlékezetesebb élményem az iskolából későbbhez fűződik (mert ilyenek ott is vannak). Az egyik iskolában a bejárat kapu melletti Buddha emlékhelynél, térden állva kell „vezekelniük” a későn érkező diákoknak. A tanév rendje is az ottani időjáráshoz alkalmazkodik, most éppen a nyári szünet végén járnak.

Emberek

Többnyire tanárokkal volt közvetlen kapcsolatunk, hiszen ők fogadtak az iskolákban, illetve kísérték bennünket a kirándulások alkalmával. Saját elmondásuk szerint is nagy tiszteletnek örvendhetnek hazájukban, mint általában minden diplomás ember. Ennek egyik jele az, hogy tanári oklevelüket a thai királyi család valamelyik tagjától személyesen vehetik át egyetemi tanulmányaik végén. Az erről készült fotó otthonaik központi helyén, mindenki számára jól láthatóan van elhelyezve. Ezzel együtt rendkívül szívélyes, érdeklődő embereknek ismertük meg őket, akik tiszteletüket a vendég felé lépten-nyomon kifejezik. Az egyik nekem feltett leggyakoribb kérdés az volt, hogy „Are you happy?”. Ezzel adták értésemre, hogy igyekeznek mindent megtenni annak érdekében, hogy boldognak lássanak.

Hitélet

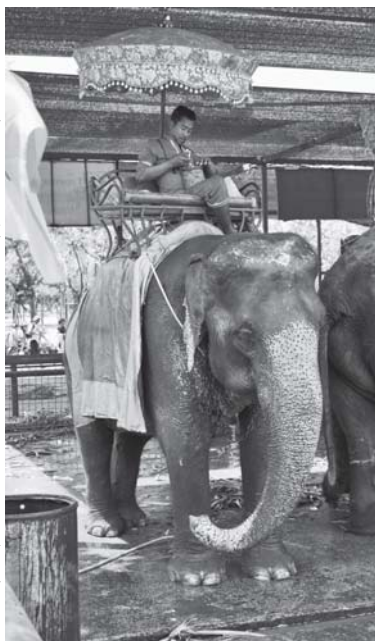
Keresztény emberként különösen is érdekesnek tartottam a megmártózást ebben a szinte 100%-ig buddhista világban. A thai férfiak nagy többsége élete során rövidebb-hosszabb időre szerzetesnek vonul be, és így gyakorolja vallását. Számos szentélyben megfordultunk, és mindenhol érzékeltük azt a nagy tiszteletet, amit a thai emberek vallásuk iránt tanúsítanak. Hatalmas Buddha-szobrokat láttunk, időnként váratlan környezetben, például az autópálya mellett. Számomra meglepő volt, milyen sokan bízzák a szerencsére életük jobbra fordulását. Ennek jelképét, a szerencsemalacot éttermekben, szállodák recepcióján jól látható helyre teszik.

Ételek

A thai konyha fogalom, így nagyon kíváncsi voltam az ottani ízekre. Az iszáni tájegység jellegzetessége a csípős, chilivel fűszerezett étel. Azonban a vendég kérésére mérséklék a méregerős fűszer mennyiségét, vagy akár teljesen el is hagyják, így előbb-utóbb élvezhetővé váltak számomra is a kezdetben chetetlennek tűnő finomságok... Az ételeket jobb kézben kanalat, bal kézben villát tartva fogyasztják, de a nagyobb falatokat kézzel is el lehet venni. Az étkezés szorosán vett közösségi alkalom a thai emberek életében. Körbeülnek az asztalt, és a levestől a desszertig minden egyszerre kerül eléjük. A saját tányérra a közösből szed mindenki, sőt, egymást is szívesen kínálják az éppen előttük lévő ételből. A legjobban mégis a friss ananász ízlés. Mézédés, ropogós, de egyáltalán nem rostos, mint a nálunk is kapható halovány mása. Annyira édes, hogy a helyiek sőt szórnak rá, és így ellensúlyozzák a számomra e nélkül is oly kellemes ízhatást.

Hagyományok

Talán a legmélyebb benyomást a hagyományos életmód, a zenei- és tánckultúra gyakorolta rám. Jártunk rizstermesztéssel foglalkozó falusi közösségben, ahol a helyi sámán vezetésével az ott élők egyenként kértek áldást ránk kint tartózkodásunk idejére. Három alkalommal láttunk táncbemutatót az iskolákban, és a zenét hagyományos thai hangszeren játszották a diákok. Öröm volt látni, milyen büszkék kultúrájukra a fiatalok. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy a hagyományörző táncóra az iskolai órarend része. Valószínűleg ennek is köszönhető, hogy a népművészet nem a mindennapi élettől elkülönülő, színpadias világ, hanem a hétköznapi életbe természetes módon beépülő gyakorlat.

Aki szeretne többet hallani erről az egzotikus országról, annak az idegen nyelvi héten fényképekkel illusztrálva tartunk további beszámoló élményeinkről. A tervek szerint a tanárok csoportja után a diákok 2-2 hetes cseréje következhet még az idén ősszel. Ennek részleteivel kapcsolatban az érdeklődők keressenek engem személyesen.

A Jótündér itt kopogtat az ajtónkon.
Te mit válaszolnál a kérdésére?

RUMBLE ERIKA

Csendesnap

Az idén sem maradhatott el a kereszténység legnagyobb ünnepére való közös készülődés, a csendesnap. Most is több vendég érkezett az iskola és templom falai közé, így például Balogh Éva lelkész, aki napkezdő áhítatával szolgált közöttünk. Egy virágvasárnapi képet hozott prédikációja illusztrálásul. A képen, ha még emlékeztek, Jézus jeruzsálemi bevonulása látható, ahogy a tömeg éljenezve, magukról szinte megfeledkezve ruhájukat a földre terítik, hogy a számarháton érkező Mester fogadását ünnepélyesebbé tegyék.

Az áhítat után Ördög Endre orosházi lelkész előadása következett „A Biblia és a művészet” címmel.

Megtudtuk, hogy szerinte minden alkotó, megváltó, kreatív tevékenység művészetnek számít, és hogy ez egyfajta önkifejezés, melynek célja a katarzis. A Biblia is egy művészeti alkotás, az ókori irodalom egy kiemelkedő műve, egy sokszereplős alkotói gárda több ezer éves munkája. Irodalmi szempontból nézve formája mítosz, és több műfaj is megtalálható benne a verses alkotásoktól, a szerelmes lírán át, egészen a véres történelmi csatajelenetekig. De a hit szemszögéből nézve sokkal több holmi könyvek gyűjteményénél. Mert ez Isten önkifejezése, teológiai szakzsargonnal élve: kinyilatkoztatása. Végül eljutott odáig, hogy Isten a legnagyobb művész, és hogy a jézusi példázatok is ezt támasztják alá.

Ezután visszavonultunk az iskolába, ahol kis szünet után osztályonkénti csoportbeszélgetések következtek, ahol az előadás témáját boncolgattuk tovább. Egymás gondolataink, kérdéseink elmélkedhettünk. Visszatérve a templomba a csendesnap kevésbé csendes része következett, ugyanis a Large Room

zenekar vette birtokba a Kistemplom oltára előtti területet, felcsavarták a hangerőt és belesaptak a húrok közé. Ők egy budapesti evangélikus zenekar, melynek több tagja is lelkész. Gondoltad volna? Hogy kik is ők? Fűke Szabolcs gitár, vokál; Győri Benjámín basszusgitár; Keczkó Pál gitár; Molnár Csaba

dob, Elek Norbert billentyűs. Megleheted őket a facebook-on, vagy kereshetsz videót fellépéseikről a youtube-on. Egyébként, mint azt hallhattátok, jazz, funky és progresszív stílusban játszanak Istent dicsőítő dalokat. Hát hogy is mondjam... Nem tudom, milyen zenét szeret Isten, de így is lehet csinálni.

Koncertjük után a katolikus tanárok és diákok átvonultak a katolikus templomba misére, míg az evangélikusok, és más protestáns felekezethez tartozók a Kistemplomban maradtak a záróistentiszteletre. Habár a csendesnap elcsendesedését többeknél beárnyékolta, hogy másnapra még tanulni kellett, utána következhetett a már mindenkinek kijáró pihenés.

CSIZMADIA NÓRA

Sztechlo ösztöndíj pályázat nyertesei

A Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Presbitériuma a gyermekmentő Sztechlo Gábor emlékére, illetve az oktatási és nevelési hagyományok ápolására ösztöndíjat hozott létre 2010-ben. A Sztechlo Gábor ösztöndíjat tehetséges, anyagilag rászoruló diákok kaphatják, valamilyen tanulmányhoz kapcsolódó eszközre, tanfolyamra. Immár harmadik alkalommal osztották ki a díjakat, melyekből iskolánk diákjai is részesülnek. Íme az idej ösztöndíjasaink:

Ösztöndíjas	Támogatás	Mentor
Batke Bendegúz	160.000 Ft - laptop	Megyeri-Horváth Gábor
Betkó Renáta	150.000 Ft - nyelvtanfolyam	Köveskúti Péter
Csikós Veronika	50.000 Ft - művészeti eszközök	Szigeti Katalin
Kollárovszky Tamás	160.000 Ft - laptop	Kis Ágnes Erzsébet
Nagy Erika	120.000 Ft - laptop	Szigeti Katalin
Szilágyi Péter Antal	180.000 Ft - festőeszközök	Kis Ágnes Erzsébet
Veres Viktória Ibolya	150.000 Ft - laptop, nyelvvizsga	Kutyeyné Ablonczy Katalin
Zacher Nóra	120.000 Ft - laptop	Fazekas Attila
Zahorán Noémi Anett	120.000 Ft - laptop	Kovácsné Gáló Éva

„A Lélek megelevenít” (2Kor. 3,6)

A gépek és automaták világában élünk. Aligha találunk olyan háztartást, melyben ne lennének háztartási gépek, vagy különösen városokban olyan intézményt, utcasarkot, ahol ne lenne kávé-automata vagy pénzváltó automata. Képzeljük el! Ha hirtelen minden gép és automata felmondaná a szolgálatot, vajon mihez kezdenénk? Minden bizonnyal dermedten és tanácstalanul állnánk.

A gépet és automatát azért találták fel, hogy az embert segítse munkájában. De valami kísérteties szerepsere történt. A gépek és automaták urunkká lehetnek, és a maguk képére formálhatnak minket. Jó régen Cicerónak az volt a véleménye, hogy a rab-szolga csupán szerszám. Több, mint kétszáz évvel ezelőtt La Mettrie híres könyvet írt, melynek ezt a címet adta: Az embergép. Sokszor kapjuk magunkat azon, hogy csupán apró láncszem, kis fogaskerék vagyunk egy hatalmas gépsorban.

József Attila a maga zsenialitásában nyilván meglátta az automata ember kísértetét. Egyik versében leírja, hogy az ember mozdonyokkal korcsolyázik a földön, gépeket lök a levgőbe, hajókat a tengerre, s megfékezi a hullámok vad háborgását. De kínzó kérdései is vannak: „*Ki söpri tisztára asztalainkat?*”

Ki ültet kerteket, az öröm kertjeit asszonyaink szemébe?” És végül következik a nagy kérdés: „Emberek, emberek, ki veri fel lelkünkben a lelket?”

Van-e esélyünk arra, hogy emberek maradjunk e gépies világban, s lélekben gazdag emberek legyünk? Olykor igyekszünk lelket verni másokba, máskor pedig mi szorulunk rá arra, hogy valaki lelket verjen belénk. Mégis! Pál apostol szavai adják meg nagy kérdésünkre a választ: a Lélek elevenít meg. Isten Lelke, aki az első pünkösdkor szállt alá a Földre, s akit segítségül hívhatunk mindenkor vigasztalóként, bátorítóként.

Isten lelke nem csak emberré, hanem jézusi emberré tehet minket, akiben szeretet lakik. Olyan emberré, akinek Jézus a modellje és Jézus a festője is. Olyan emberré, aki tékozló fiúként az atya keblén pihen, de szereti a világot, és irgalmas samaritánusként lehajol a szenvedőhöz.

Ortega mondta: „Az ember mindig program a maga számára.” A mi pünkösdi programunk nem lehet más, mint az, hogy Isten szent Lelkének a segítségével jézusi emberek legyünk, akik egyazon pillanatban nyitottak Isten felé és a világ felé.

PÉTERNÉ BENEDEK ÁGNES

Meríts velünk!

Most, hogy újra itt a nyár és meleg az idő...gondolom, mindenki elkezdte tervezni a nyári programjait, a fesztiválózást, a kikapcsolódást. Remélem, nem szólok későn, hogy **2012. július 18-22.** között ne tervez semmit, mert a Balaton parton a helyed, a Szélrózsán, amely a Magyarországi Evangélikus Egyház Ifjúsági Találkozója.

Immár kilencedik alkalommal nyújt lehetőséget a sokszínű fesztivál a kulturálódásra, a gondolatcsere-re, a feltöltekezésre, a régi és új ismerősökkel való találkozásra, ismerkedésre. Idén a Fonyódligeti Gyermek- és Ifjúsági Tábor ad otthont a találkozó-nak, amely közvetlenül a tóparton húzódik. Így a találkozó mottója is kellőképpen érvényesülhet:

„*Örömmel meríték a szabadulás vizéből.*”
(Ézs. 12,3)

Hogy miből meríthetsz itt?

A nyári melegből, a Balatonból, koncertek, színházi élmények sokaságából, igei alkalmakból, irodalomból, kávéházak kínálatából, az egymással való találkozás öröméből...a sort sokáig folytathatnám, de talán több információt találsz a honlapunkon a fellépőkről, az árakról, az odajutásról és egyebekről a www.szelrozsatalalkozo.hu oldalon!

Kattints, hogy meríthess!

LKG

Szabadidő, kicsit másképp

Önkéntesek – a tavaly májusi Jóhírmondóban már olvashattatok rólunk. Akkor még elég csekély tapasztalattal bírtunk, hiszen 3 hónap önkéntes munka még édes kevés nekünk, fiataloknak. Ám az idei tanévet teljes egészében kitölti; novemberben kezdtünk, és a tanév végéig tart a „munkaidőnk”. Év elején újabb iskolatársakat toboroztunk, így a tavalyi 24 főről Németh Csilla tanárnő buzdítására kb. 50 főre nőtt létszámunk.

Idén is több helyre járunk önkénteskedni: heti váltásban az Evangélikus Szeretotthonba beszélgetni az idősekkel, felolvasni nekik a Bibliából, és a Dr. Réthy Pál kórház gyermekosztályára mesét olvasni, játszani a gyerekekkel. Ezek mellett vannak közülünk egy páran, akik hétről hétre ellátogatnak a Mozgáskorlátozottak Békés Megyei Egyesületének épületébe (Napraforgó Centrum); ott a tantermeket díszítik, szépítik. Munkanaplót továbbra is vezetünk, amiben le vannak írva az újabb tapasztalatok, élmények, s fel van jegyezve a „ledolgozott” órák száma is.

Programokban sem szűkölködünk. Mivel egész tanévben járunk önkénteskedni, alkalmunk nyílt megszervezni az időseknek egy karácsonyi és egy húsvéti zsúrt is. Jól összehozott minket, diákokat a lakókkal. Karácsonykor mézeskalácsot díszítettünk, amivel aztán a karácsonyfájukat aggatták tele, húsvétkor pedig kis kosárákat készítettünk, amibe műfüvet, műanyagtojásokat rakosgattunk, és beleültetünk egy-egy kis vászon nyuszikát is.

Na, és szót kell ejtsek valakiről, aki az utóbbi pár hétben sokat volt segítségünkre. Ő Bonnyai Sanyi, iskolánk volt diákja. Az elmúlt egy évben ő is kivette a maga részét az önkéntességből; torockói élményeiről az előző, márciusi számban olvashattatok. Sanyi több közös programot is szervezett már

nekünk, melyek mindig jó hangulatban teltek, felhőtlen nevetésekkel és komolyabb beszélgetésekkel. Többek között emlékezetes kirándulást tettünk az evangélikus kistemplom tornyába, ahol lélegzet-elállító látvány fogadott bennünket, beláttuk egész Békéscsabát. Megkértem Sanyit, hogy írjon egy-két szót rólunk, önkéntesekről:

„Ki lakik oda bent, kit rejt a mély?” – Sokunknak ismerős lehet ez a kis sorocska, a közkedvelt Spongya Bob meséből. De ha jobban belegondolunk, valóban a segítség alapja, hogy önzetlen szeretettel, alázatos szívvel megnyissuk a kis kórházi beteg gyermek lelkét, hogy bepillantást nyerhessünk idős nénik, és bácsik belső világába, hogy ezáltal a félelmeiket, szorongásaikat feloldjuk, s mosolyt, jókedvet csaljunk, varázsoljunk az arcukra. Az önkéntes tréningen nagyon sok Varázslót megismerhettem. Örülök, hogy hamar elfogadtak, s mindig csupa jó kedvvel, mókával töltünk el hetente egy délutánt. Fontosnak tartom, hogy legyen egy olyan hely, ahol a kis Varázslók feltöltődhetnek, megbeszélhetik a terepen tapasztaltakat, megismerhetik saját magukat, társaikat, s újabb lehetőségeket keresve kipróbálják magukat más területen is: vaktáborokban, árvaházakban, gyermektáborokban, vagy épp hátrányos helyzetű, szegény gyermekek korrepetálásánál. Ha szeretnél Te is varázsolni, Varázslóvá válni, akkor nálunk a helyed!

Tavaly az a bizonyos pályázat indította el ezt az önkéntes programot; akkor meg volt szabva, hogy 3 hónapon belül „dolgozzunk le” 30 órát. Idén viszont más a helyzet. Magunk akartuk végigcsinálni. Csak a saját jókedvünkre. Időseket, fiatalokat boldogsággal töltött el, hogy csak miattuk mentünk el, hogy törődjünk velük. Ez mindennél többet ér.

HORVÁTH CSILLA ANITA 11.F

Egy nap, ami nem rólunk szólt,

avagy egy nap Bélfenyéren

Iskolánkból már 2004 óta járnak diákok Bélfenyérra a gyermekotthonba. Eddig, akit csak megkérdeztem arról, hogy mi a véleménye Bélfenyérről, szinte mindenki azt mondta, hogy felemelő ott lenni, mert az ottani gyerekekben rengeteg szeretet van, és ezt nagyon természetesen ki is tudják mutatni.

Tavaly télen én is jelentkeztem az utazók közé.

Elképzelni sem tudtam, hogy ott mi vár rám, mert még sose voltam gyermekotthonban. Kíváncsi izgalommal utaztam, de amint kiszálltunk a buszból, már éreztem, hogy nem ez volt az utolsó alkalom, hogy én eljöttem ide. Emlékezetes napot töltöttünk el, s vártam, hogy megismételhesük. Erre 2012. április 1-jén került sor.

Számunkra most nem az áprilisi tréfákról szólt ez a nap, hanem hogy ismét örömet szerezzünk az ott lakó gyerekeknek. Most 11-en mentünk. Rengeteg adományt és sok szeretetet vittünk magunkkal, valamint játékos vetélkedővel is készültünk. Megérkezésünk után kezdődött a déli mise, ezután az ottani gyerekek előadták egy gyönyörű műsorban Jézus

feltámadásának történetét. Amint befejeződött az előadás, mindenki vehetett a szentelt barkából. Ezután kezdődhetett is a játék.

Elsőnek sorversenyt szerveztünk, ahol a gyerekek különböző ügyességi feladatokban mérhették össze tudásukat. Persze mi sem tudtuk megállni, hogy ne álljunk be közéjük. „Szétosztottuk” magunkat a csapatok között, és mi is velük versenyeztünk.

Nagyon élveztük a közös játékot a gyerekekkel, legjobban a tojáskeresős feladat tetszett. Végül elérkeztünk az ajándékátadáshoz. Mindenki nagyon örült a meglepetéseknek, különösen a kicsik örvendeztek.

Sajnos ezután elérkezett a búcsú ideje, ami mindenkit érzékenyen érintett, mert még maradni szeretnénk volna. Végül, ha nagy nehezen is, de elindultunk. A buszban mindenki csak arról beszélt, hogy amint lehet, ismét visszajövünk.

Ez volt hát a mi közös napunk, amely csak a kint lakó gyerekekről szólt.

BORDÁS DOROTTYA

Holland füllel a magyar nyelv

Egyik célom a Magyarországon töltött évemnek az volt, hogy tökéletesítsem a magyar nyelvtudásomat. Akik közel állnak hozzám, tudják, hogy sokat fejlődtem, de tökéletesen még nem tudok, és talán sohasem fogok. A magyar nyelv a világ egyik legnehezebb nyelve, így némi bakikkal is járt a tanulás. A vonós négyesből vonzós négyes lett, a gyapotot összekevertem a gypjával, és az idősebbek el tudják képzelni milyen ciki volt, amikor a sétálón a csikót összekevertem valami hasonlóval...

Egyébként is rengeteg a kivétel a magyar nyelvben, és ami egy echte magyarnak természetesnek tűnik, nekem sokszor furcsán hangzik. Miért van az például, hogy a retkeből retket lesz, de a paradicsomból nem paradicsmot? Na, ezt magyarázd el! Na és, úgy van, hogy hit-hitek, vagy filc-filcek, de miért nem fingegek? (elnézést, más nem jutott eszembe). A von és a húz állítólag ugyanaz, de a vonat valami teljesen más, mint a huzat.

Sokan csodálkoznak azon, hogy én mennyi nyelvet beszélek, Hollandiában és Nyugat-Európában, ez

egy tök normális dolog, mivel a nyelvek hasonlítanak egymásra, nyomják a nyelvtanítást kiskorunktól, és nem szinkronizálnak a tv-ben. Egy szerb és egy horvát, vagy egy lengyel és egy szlovák szerintem nagyon jól elvannak együtt. A magyaroknak az lehet az akadály, de egyben egy kincs is, hogy egyedi nyelvük van, ami semmi másra nem hasonlít igazán. Fontos, hogy tanuljunk idegen nyelveket, főleg a mai globalizálódó világban. Néha-néha eljátszom a turistát a városban. Viszont érdekes módon nem beszélnek velem angolul, vagy németül, ha mondom, hogy I don't speak Hungarian, hanem elkezdnek lassan, és hangosan magyarul beszélni, hogy „értsem”. Egyszer meg úgy köszöntem, hogy good afternoon, erre meg az eladó elkiáltotta magát: Marika, gyere mert ez németül pofázik nekem! Lényeg, ami a lényeg, szép és gazdag a magyar nyelv, és biztos, hogy az én gyerekeim fognak magyarul is beszélni. Szóval büszkéek lehettek a magyar nyelvre, nem volt könnyű megtanulni, legalábbis nekem!:) **VERVOORT LEVENTE**

Ádámok és Évák Ünnepe

Rengeteg weboldalon olvasni ennek a rendezvény-sorozatnak a megálmodásáról, céljairól, első lépéseiről, s arról is, hogy ebben az évadban Békés megye is csatlakozik a programhoz. Ami konkrétan bennünket érint, hogy 2011 őszén a Jókai Színház felkérte az iskolát, vegyen részt az Ádámok és Évák Ünnepeinek békéscsabai megvalósításában.

Az ember tragédiájának 15 színéből minden középiskola előadna egyet. Ilyen kezdeményezést egyetlen, fiatalok nevelésével foglalkozó intézmény sem hagyhat ki, főleg, ha a művészeti képzést is a feladatának tartja, még ha a színjátszás nem is tartozik a profiljába. A színeket sorsolással osztották szét. Így kaptuk meg a Falansztert. Egy olyan társadalom bemutatását, ahol hiányzik az érzelem, a fantázia, az alkotás gyönyöre és gyötrelme, az egyéniség és

egyediség, de még a gondolkodás is csak a szigorú korlátok között engedélyezett. Sokunknak ismerős, sokan pedig tanulhattak már ilyen társadalmi berendezkedésről. Nem véletlen, hogy a darab legtöbbször kritizált jelenete a

Falanszter, s e miatt a jelenet miatt, Madách műve évekig tiltólistán volt. A szín kivitelezésében a legnagyobb kihívást annak a paradoxonnak az áthidalása okozta, hogy a művészet diplomában, művészi eszközökkel, egy művészetoktatási intézménynek ábrázolnia kell, egy művészetektől mentes világot. Leegyszerűsítve: úgy kellett unalmasnak lennünk, hogy az még véletlenül se legyen unalmas. Adódtak nehézségeink bőven. Októberben egy castingot hirdettünk, ahol a 7-8 férfiszerepre volt öt jelentkező, míg az egyetlen női szerepre legalább húsz lány. Ezért lettek a női, vagy nőiesíthető szerepek lekettőzve, hogy többeknek lehetőséget tudjunk biz-

tosítani. Aztán maradtak a szívósabbak, mert a fél éves próbafolyamat nem csak reflektorfényből és csillogásból állt. Sőt! Az elvárások magasak voltak, hiszen pontosan tudtam, mekkora előnnyel indultak azok az iskolák, ahol már évek óta összeszokott színjátszó csoport működik, némi rutinnal és magabiztossággal, miközben a mi szereplőink többsége semmiféle színpadi ismerettel nem rendelkezett. A tavaszi szünetben volt egy színházi próba, ahol beállíthattuk a jelenetünket az előadás helyszínén, na meg ránéztek a színekre, hogy milyen stádiumban állnak. Ha állnak. Akkor láttuk először együtt a jelenetet, a színészi munkát, a zenét és a táncot. A próba után Józsa Mihály, a program színház részéről kinevezett védnöke, annyit mondott: jó lesz ez, de még sokat kell dolgozni rajta. Hát... dolgoztunk...

amennyi az időnkbe belefért. Április 26-án megtartottuk a bemutatót. Eredetileg két előadást terveztek, de akkora volt az érdeklődés, hogy 26-án délutánra betettek egy nyilvános főpróbát is, amire szintén elkapkodták a jegyeket. Jó érzéssel töltött el a tudat,

hogy az iskolánkban legalább 130-an látták az előadást, tanárok, szülők és diákok. Voltak olyan gratulálók, akik bevallották, hogy amikor megjelent a felirat, a mi iskolánk következik, összeszorult a gyomra, a tapsnál pedig büszkeséggel töltötte el, hogy ide tartozik. Mások művészi élményt kaptak, sőt olyan gratulációban is volt részem, hogy visszakapta a színházba vetett hitét. Őszintén remélem, hogy amikor április 27-én este legördült a függöny, nem befejeződött, hanem elkezdődött egy új „szín” az iskola életében. Az érdeklődés azt mutatja, volna rá igény, az eredmények pedig, azt hogy van létjogosultsága.

Szereposztás:

Lucifer - Vadász Gellért
 Ádám - Hanusz Richárd
 Éva - Kiss Annamária, Bjelik Blanka
 Tudós - Passalacqua Stella, Bjelik Blanka
 Aggastyán - Tomanek Gábor
 Luther - Laczó Zoltán
 Plátó - Marofka Ábrahám
 Michelangelo - Czinkóczki Máté

További szereplők:

Bakos Bettina, Gál Zsuzsanna, Kondacs Fanni, Marik Zsuzsanna, Tóth Martina, Török Virág, Szabó Donát, van Winsen Florence Isabelle
Tánc: Bilácz Betti, Dowidat Sára, Petrovszki Ildikó, Szeles Andrea
Zene: Alföldi Csaba, Gura Ádám, Szabó Csongor
Felkészítők: Domokos Tamásné, Kutyejné Ablonczy Katalin, Salka Zsuzsanna - iskolánk tanárai, valamint Fehér Tímea színművész

**Ádámok és Évák Ünnepe
Madách: Az ember tragédiája
XII. szín – Falanszter**

Az előadásáért kapott díjaink:

A legjobb előadás kategóriájában III. helyezés.

A legjobb Lucifer kategóriájában III. helyezés - Vadász Gellért.

A legjobb zenés előadás kategóriájában megosztott I. helyezés a falanszter és az úr színei (Békéscsabai Evangélikus Gimnázium és a Kemény Gábor Logisztikai és Közlekedési Szakközépiskola)

A legjobb táncos előadás kategóriájában megosztott I. helyezés a falanszter és a prágai szín 2. (Békéscsabai Evangélikus Gimnázium és a Szlovák Gimnázium, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium)

A legjobb előadás díjazottjai és az egyéni díjazottak elutazhatnak Debrecenbe, és ott a Csokonai Színházban megnézhetik Az ember tragédiája című előadást.

SALKA ZSUZSANNA

Plastic Fashion Show

A békéscsabai Andrassy Úti Közösségi Ház egy ismét egy fergeteges eseménnyel zárta a házibuli sorozatát 2012. május 12-én, szombaton. Hiszen a sokatok számára ismert, **Passalacqua Stella** (13.D) és **Bakos Bettina** (11.A) divatbemutatója zajlott le a nem csekély létszámú, érdeklődő közönség előtt.

A felkérés Szegedről érkezett Stella irányába, mégpedig olyan formában, hogy nem mindennapi anyagokból készítsen divattermékeket. E feladat időbeni elkészítésének viszontagságai miatt, felkérte társ munkára Bettit, aki a ruhák kivitelezésében nyújtott számottevő segítséget a tervezőnek.

Stella kreativitása nem csupán az anyagvilág színességében mutatkozott meg, hanem „a bonyolult szerkezetű anyagok együttműködésének” megoldásában is. Hogy lehet két kukászsákot úgy összevarrni, hogy az ne szakadjon szét? Nos, ez maradjon csak a kreatör titka, de ha érdekel, nyugodtan tedd fel neki ezt a kérdést, biztosan szívesen válaszol rá.

És most a ruhákról. Az eredeti elképezés alapja, az egyéniség kimutatása volt. A színes virágmotívumok, kifejezetten Stella stílusjegyei. Az anyagok szabásvonala ugyan érdes, de ez megadja a pikantiériáját az összeállításoknak. Színekben gazdag, hangulatvilágában szerteágazó kollekción láthattunk, melyek szemügyre vételével, ha a modelleket is ismertük, hasonlóságot véltünk felfedezni, a viselőjük személyisége és a ruha érzésvilága között. Voltak kaotikus, egészen abszurd, de klasszikus és visszafogott darabok is a kifutón. Utcai viseletnek nem nevezhetőek, de a párizsi Fashion Week-en is láthattunk olyan ötleteket, amelyek kivitelezésük szempontjából, nem éppen illeszkednek hétköznapjainkba.

A rengeteg munka eredménye egy fantasztikus divatbemutató lett.

Gratulálunk!

KOCSIS ADÉL

Diáknapok 2012. június 11-15.

Az előző év hibáiból okulva, a 2012-es évi diáknapok átalakulásokon esett át.

Az utóbbi években a stábok túl nagy hangsúlyt fektettek az ételek és italok felszolgálására. Emiatt a DÖK úgy döntött, hogy az idei évtől ételt nem lehet sem osztogatni, sem árusítani.

A jelölteknek lesz egy megmérettetés, amely a Mini Garabonciás nevet kapta. Ez a program egy 20-25 perces happenning-et, egy kampánycsapdát, és egy kampányvitát tartalmaz. Ezeket egy öregdiákokból álló 5 fős zsűri fogja pontozni, így a szavazás rendje is meg fog változni.

A diákok szavazatai és a zsűri pontjai 50-50 százalékban számítanak bele a végeredménybe.

Június 11. (hétfő) - **BEG WORLD** *Hrabovszki Viktória*

Június 12. (kedd) - **BEG PEACE PIPE** *Bordás Robin*

Június 13. (szerda) - **THE BEG APPLE** *Kutyey Dániel*

Bordás Robin – Beg Peace Pipe

Sziaztok! Bordás Robin vagyok, az Evi gimi egyik diákpolgármester - jelöltje. Nagy segítségemre van egy összeszeszkott, olajozottan működő csapat, a stábom, akikkel együtt minden elképzelést meg tudunk valósítani, és reméljük, okozunk majd jó pár meglepetést nektek!

A stábom és én vagyunk a Beg Peace Pipe. Azon dolgozunk, hogy a júniusi diáknapokon változatos programokkal szórakoztassunk titeket. A kampányunk kidolgozása során fontosnak éreztük, hogy friss, újító, kreatív ötleteinkkel tartsuk fenn az érdeklődést, és nyerjük el tetszéseket. Bár a jövőre koncentrálnunk, a múltból, azaz a korábbi stábok sikereiből, tapasztalataiból és esetleges hibáiból is tanulunk, így válva még összeszeszedettebbé, melynek eredményét ti is fogjátok látni.

A nevünk jelentése Beg Békepipa, amiből gondolhatjátok, hogy egy kicsit az indiános téma felé megyünk el, és ebből kaptok majd egy kis kóstolót ti is. Azért nem kell megijedni nem olyan szélsőséges, így sajnos (?) senki nem jöhet majd be lóval a suliba!

Mottónk, az „egységes egész” jelentése, hogy a kampányunk minden korosztályra kiterjed, a lehető legtöbb diákhoz, tanárhoz és úgy egyáltalán mindenkihez, aki a sulink része megpróbálunk eljutni. A másik jelentése, hogy nem csak egy dologra, hanem több, általunk fontosnak tartott dologra fókuszálunk, hogy a szórakoztatás mellett gondolkodjatok is egy picit. **Találkozunk a diáknapokon, addig is kitartást nektek!**

Hrabovszki Viktória – Beg World

Sziaztok! Hrabovszki Viktória vagyok, a BEG WORLD jelöltje.

A BEG WORLD egy varázslatos világ, ahol pozitív gondolatok veszik körül az embert. A Disney varázslatosságát és a Tomorrowland hangulatát szeretnénk a kampány eseményeiben ötvözni.

A stábunk minden erejével azon van, hogy igényes, színes programokat szervezzen nektek. A bulizáson, szórakozáson túl fontos problémákkal kell szembenéznünk a való életben. Kampányunk kiemelt célja ezért, hogy a Napraforgó Gyermekrehabilitációs és Információs Centrum beteg gyermekeit támogassuk. Nekik szeretnénk vidámságot csempészni az életükbe. Tudjuk, hogy mindegyik stáb nagyon sokat dolgozott és minden erejével azon van, hogy fantasztikus programokat szervezzen nektek. Szeretnénk, hogyha jól szórakoznátok!

HAJRÁ BEG WORLD ! :)

Kutyej Dani – The Beg Apple

Ki vagyok én? Lelkész apa, az iskolánkban tanító anya, volt kampányfőnök minden lében kanál bátyó, művészeti nővér, egy diákpolgármester - jelölt és egy kampányfőnök unokatesó. Legkisebb gyerek, vízilabda, kosárlabda, énekar, DÖK, hittan tábor. Az előbb felsoroltak mind meghatároznak engem, nélkülük nem lennék, az aki. Már évekkkel ezelőtt eldöntöttem, hogy megpróbálom majd egyszer a BEG jelöltséget kiharcolni a Garabonciás napokra. Tavaly a stáb munkájában kissé megedződve ebből az elhatározásból döntés született.

Végy egy határozott, tapasztalt, megbízható kampányfőnököt, sok kreatív, együtt dolgozni szerető barátot, legyen cél, amiért küzdeni lehet, és élj-halj, szabadidőt nem kímélve a sulidért!

Hajrá THE BEG APPLE!

Változások az iskola életében

Iskolánkba a 2012/2013-as tanévtől kicsi, első osztályos gyerekek is fognak járni. Már nem az ötödikesek lesznek a legkisebbek. Igen, náluk is léteznek pöttömebb lurkók! Ötvenegy beiratott gyermek, azaz kétosztálynyi tanulónk lesz, helyileg a mostani „Koós” épületében.

Tanítóik:

Pappné Hüttner Csilla
Kondor Klára
Kvaszné Fábíán Enikő
Tóth Erika

A négy tanító néni és egyházi iskolánk lehetőséget ad arra, hogy már a kisiskolás kortól keresztény nevelésben részesüljenek a gyerekek. Sok játékkal, mondókával, mesével, zenével, rajzolással teszi zökkenőmentessé az óvoda és iskola közötti átmenetet. Ehhez a sikeres átmenethez Ti is, „nagyok” hozzájárulhattok! Főként az ebédlőben találkozhattok majd velük. Vezessétek, segítsétek őket! Legyetek velük türelmesek, megértőek! Gondoljatok arra, hogy egyszer ti is voltatok kicsi elsősök!

PAPPNÉ HÜTTNER CSILLA

Osvát Erzsébet: Elsősztályosok

Óvodások voltatok –
kisfiúk, kislányok.
Tündérország berkeit
bebarangoltátok.
Iskolások lettetek.
Mi minden vár rátok!

Nagy felfedezések,
szép kirándulások.
Betűországba vezet
a tanító néni.
Mennyit fogtok ti otthon
majd erről mesélni!

Számországban elámul
a szemetek szátok
a temérdek kincsen,
amit ott találtok.

Kezdődik az utazás,
a csengő már csenget.
Kívánunk hát jó utat
s hozzá vidám kedvet!

Országos eredmények az alapfokú művészetoktatásban

2012. március 23-24.-én Pomázon rendezték meg az alapfokú művészeti iskolák V. Országos Festészetversenyét. A beküldött pályamunkákból a zsűri három diákunkat hívta meg az országos megméretetésre. 29 intézmény közel 80 diákja képviseltette magát a két napos versenyen. Hat korcsoportban, két feladattípust kellett megoldaniuk a részt vevőknek.

Az első napon a kötelező feladat (tanulmány alapján készített festészeti munka), a következő napon pedig a szabadon választott feladat (zene témakör, vagy illusztráció,

vagy parafarázis) több órás megoldása volt a versenyprogram része.

Az izgalmas és nehéz versenyben

kiemelkedő eredményeink születtek:

II. korcsoport: **Pesti Villó** országos **II. helyezés**, és **különdíj** (felkészítője: Nagy Mihályné)

III. korcsoport: **Veres András** országos **I. helyezés** (felkészítője: Dr. Tóthné Nagy Beatrix)

V. korcsoport: **Vigh Károly dicséret** (felkészítője: Dr. Tóthné Nagy Beatrix)

Éneklő Ifjúság

Iskolánk vegyeskara 2012. április 27-én az Éneklő Ifjúság kórusminősítő hangversenyen ismételten szép eredményeket ért el. A kórus arany minősítést szerzett diplomával, valamint a zsűri odaítélte az Év kórusa címet. Mindezekon kívül az énekkar átvehette Békés Megye Különdíját is. Idén első alkalommal kiosztották a karnagyai különdíjat, melyet Kutyejné Ablonczy Katalin, iskolánk kórusának vezetője érdemelt ki!

Gratulálunk a kitűnő eredményekhez!

Iskolai díjak

Erzsébet - díj:

Benedek Gábor István,
Kolimár László

Judit - díj:

Hamar Zsóka,
Kocsor Réka Angéla

Mazán László - díj:

Valentini Nikolett Zsófia

Piroska - díj:

Koléner Henriett, Kőrösi Lilla

Brózik János - díj:

Elekes Péter László

Az év történésze - díj:

Andó Miklós Álmos

Iskolámról iskolámért - díj:

Csordás Ákos

BEG díszpolgára:

Lukoviczki Réka

Iskolánk kiválóságai:

Hamar Zsóka

Zacher Nóra

Prágai Adrienn

Lobmayer Nelli

Eredményeink

Diákolimpia Területi döntő Labdarúgás, Fiú III. korcsoport II. hely

Korcsmáros Csaba, Koszecz Máté, Mezei Szabolcs, Krajcsó Krisztián, Varga Gergő, Csicsej János, Horváth Gergő, Fodor Zsombor, van Winsen Patrick

Országos Röplabda, Leány V. korcsoportos III. hely

Gerendeli Dóra, Krizsán Vanda, Kovács Fiskus Fanni, Viczián Adél, Schmidt Szilvia, Nagy Viktória, Kanizsai Dorottya, Pásztor Bojána

←

Országos Amatőr Kézilabda, Fiú V-VI. korcsoportos II. hely

Viczián László, Kajdi Kristóf (kapusok)
Baranyai János, Kőrösi Andor, Mengyán László, Elekes Péter, Csordás Ákos, Nagy Ádám, Fazekas Péter, Laczó Zoltán, Petrovszki Márk, Petrovszki Dániel →

Országos Amatőr Kézilabda Leány V-VI kcs 9. hely

Petrovszki Ágnes, Jusztin Ágnes /kapusok/
Végh Viktória, Juhos Enikő, Kocsis Adél, Gura Kata, Belleli Ágnes, Fábíán Magdolna, Frankó Bernadett, Betkő Renáta, Turbucz Tekla, Uferbach Renáta

Megyei döntő Kosárlabda, Fiú V. korcsoportos I. hely

Kovács József, Kutyej Dániel, Benkő Péter, Seprenyi Marcell, Bezzeg Sándor
Béres Nándor, Tamás Kristóf, Korcsmáros Péter, Kun Miklós, Leszko Miklós, Subasicz Imre, Kondor Bekény, Koszecz Kristóf

←

Megyei döntő Kosárlabda, Fiú IV. korcsoportos IV. hely

Runa Tamás, Szabó Benjámín, Vadász Levente, Mihály Dávid, Práth Balázs, Franh Gergő, Sáfián Levente, Tóth Kristóf, Tyetyák Áron, Szűcs Gergő Bendegúz

Országos mezei diákolimpia, Atlétika

II. hely
Váci Lili –
VI. korcsoport

←

III. hely
Marton Mercédesz –
V. korcsoport

←

Megyei mezei:

III. hely *Fiú csapat*: Mihály Dávid, Tóth Kristóf, Vadász Levente, Mágori Milán, Tóth Kristóf - IV. korcsoport

II. hely *Leány csapat*: Turbucz Tamara, Fábíán Lili, Pavuk Tíra, Frisnyicz Kincső, Szathmári Anna - III. korcsoport

Thai kvíz

1. Mi Thaiföld fővárosa?

- a) Pattaja
- b) Phuket
- c) Bangkok

2. Melyik dél-kelet ázsiai szövetségnek tagja Thaiföld?

- a) ASEAN
- b) AFC
- c) EAS

3. Mi volt az ország korábbi elnevezése?

- a) Csonburi
- b) Sziám
- c) Szatahip

4. Melyik két ősi emberi tevékenység hazája Thaiföld?

- a) banántermesztés és selyemkészítés
- b) rizstermesztés és selyemkészítés
- c) ékszerkészítés és selyemkészítés

5. Mely országok határolják Thaiföldet?

- a) Myanmar, Laosz, Malaysia
- b) Myanmar, Laosz, Kambodzsa
- c) Myanmar, Laosz, Kambodzsa, Malaysia

6. Melyik Thaiföld keleti határfolyója?

- a) Mekong
- b) Szalven
- c) Iravádi

7. Mennyi az ország lakossága?

- a) 60 millió
- b) 65 millió
- c) 70 millió

8. Mi a hivatalos fizetőeszköze?

- a) tael
- b) mithqál
- c) baht

9. Az ország társadalmi berendezkedése...

- a) királyság
- b) alkotmányos monarchia
- c) köztársaság

10. Thaiföldön az évszakok száma...

- a) 2 (esős, meleg)
- b) 1 (meleg: forró, fülledt nyár)
- c) 3 (esős, hideg, meleg)

11. Melyik hónapban a legmagasabb a napsütéses órák száma?

- a) január
- b) június
- c) szeptember

12. Hány orchideafaj hazája Thaiföld?

- a) körülbelül 1000
- b) körülbelül 1300
- c) körülbelül 1600

13. A lakosság hány százaléka Theravada Buddhista hívő?

- a) 70 %
- b) 80 %
- c) 90 %

+1. A thai Újév (Songkran) időpontja...

- a) április 13-15.
- b) április 13.
- c) április 15.

HUMOR

Menekül a csiga az erdőből, találkozik a rókával.

- Mi van csiga, hova tepersz?
- Itt az APEH, vagyonvizsgálat lesz!
- Na és?

- Tudod, nekem is van egy saját házam, az asszonynak is, meg a gyerekeknek is. -Gondolhatod!

Elgondolkodik a róka, majd ő is futni kezd. Találkoznak a gólyával, aki így szól:

- Mi van, róka, hova futsz ilyen gyorsan?
- Nem hallottad? Kiszállt az APEH az erdőbe, vagyonvizsgálatra.
- És akkor mi van?
- Hát, nekem is drága bundám van, az asszonynak is, meg a gyerekeknek is. Gondolhatod!

A gólya kis gondolkodás után magabiztosan rákezdi:

- Na, fiúk, nekünk ezen a rozzant fészken kívül semmink sincs...
- Mire a csiga loholás közben visszaszól:
- Nana, gólya! Fél év itthon, fél év külföldön- miből?

Megoldások: 1-c 2-a 3-b 4-b
5-c 6-a 7-b 8-c 9-b 10-c 11-a
12-b 13-c 13+1-a

Impresszum

A Békéscsabai Evangélikus
Gimnázium kiadványa.

Főszerkesztő: Paluska Krisztina
Tördelő szerkesztő: Lipták Kata
Szerkesztők: Bjelik Blanka,
Köveskúti Péter, Rumble Erika,
Csizmadia Nóra, Péterné Benedek
Ágnes, Horváth Csilla Anita,
Bordás Dorottya, Vervoort
Levente, Pappné Hüttner Csilla,
Salka Zsuzsanna,
Kocsis Adél
Nyomda: Javipa Kft.